

Ministerie van Justitie

Directoraat-Generaal Rechtspleging en Rechtshandhaving

Directie Juridische en Operationele Aangelegenheden

Postadres: Postbus 20301, 2500 EH Den Haag

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Bezoekadres
Schedeldoekshaven 100
2511 EX Den Haag
Telefoon (070) 3 70 79 11
Fax (070) 3 70 79 00

Datum 13 juli 2007
Ons kenmerk 5495799/07
Onderwerp Uitkomst oriënterend onderzoek
inzake ambtenaren Justitie

Bij beantwoording de
datum en ons kenmerk
vermelden. Wilt u slechts
één zaak in uw brief
behandelen.

Inleiding

In mijn antwoorden op kamervragen¹ over de aangifte tegen onder meer een topambtenaar van het Ministerie van Justitie deelde ik mede dat het openbaar ministerie een oriënterend onderzoek instelde en dat ik over de uitkomsten van dat onderzoek de Kamer zou berichten.

Samenvatting en conclusie

Het openbaar ministerie heeft inmiddels het oriënterend onderzoek afgesloten en mij daarover bericht. Het openbaar ministerie heeft geconcludeerd dat het onvoldoende houvast heeft voor verder onderzoek. De raadslieden van de aangever is bericht dat het openbaar ministerie geen aanleiding ziet tot het gelasten van een opsporingsonderzoek of tot het instellen van strafrechtelijke vervolging. Daarbij is gewezen op de mogelijkheid ingevolge artikel 12 van het Wetboek van Strafvordering een klacht bij het gerechtshof in te dienen tegen niet-vervolging.

De redengeving van het openbaar ministerie

De aangifte is door twee advocaten gedaan namens de tot levenslange gevangenisstraf

¹ Aangangsel Handelingen nrs. 1214, 1457, 1698 en 1699, vergaderjaar 2006-2007.

veroordeelde B. en richt zich tegen een ambtenaar van mijn departement, een officier van justitie en een anonieme persoon. Als grondslag van de aangifte wezen de advocaten op een zogenoemd Aanvullend Rapport uit januari 2007. Ze stelden daarbij dat moet worden aangenomen dat dit rapport afkomstig is "van het hoogste niveau van de Turkse Staat". Het rapport werd in de aangifte genoemd en geciteerd, maar bij de aangifte niet overgelegd. Als bijlagen bij de aangifte waren wel kopieën gevoegd van de kافت van het bedoelde Aanvullend Rapport en van de eerste en laatste bladzijde ervan. Deze bijlagen waren deels onleesbaar gemaakt. In de loop van het onderzoek verschaften de raadslieden nog een aantal stukken, waaronder "geheime notities" in de Turkse taal.

Het openbaar ministerie is tot de conclusie gekomen dat - samengevat - de verstrekte stukken naar hun inhoud, herkomst en status te vaag zijn om een strafrechtelijk onderzoek te gelasten. De aangever en zijn raadslieden zijn niet bereid het zogenoemde Aanvullend Rapport dat, naar zij stellen, wel in hun bezit is, ter beschikking te stellen. Zij verstrekten geen duidelijke informatie over de opdrachtgever en de opsteller van het rapport. Hoe de aangever het zou hebben verkregen geven zij evenmin aan. Wel stelden zij dat de verspreiding van namen die zijn genoemd in de overgelegde pagina's van het rapport en de 'geheime notities', mensen in Turkije in gevaar zou brengen.

Onderzoek naar de wel verstrekte kopieën van enkele bladzijden van het zogenoemde Aanvullend Rapport geven geen aanknopingspunt voor het aannemen van een officiële status ervan. De teksten die in de aangifte als citaten uit het Aanvullend Rapport worden gepresenteerd, komen sterk, soms letterlijk, overeen met Turkse krantenartikelen uit mei 2006, waarin B. en zijn advocate als bron worden vermeld.

De in de aangifte vermelde ambtenaar van het ministerie van Justitie heeft via zijn advocaat aan de raadslieden van B. laten weten dat hij sinds 1986 niet in Turkije is geweest. De raadslieden weerspreken dat. Zo wijzen zij op een Interpol-congres dat in 1996 in Turkije werd gehouden en waaraan hij zou hebben deelgenomen. Het openbaar ministerie heeft de notulen en de deelnemerslijst van bedoeld congres doen opvragen. De ambtenaar komt in geen van beide stukken voor.

Ook andere door de advocaten aan het openbaar ministerie verstrekte informatie, zoals die over een Turkse Journalist die verklaringen tegenover het openbaar ministerie zou kunnen afleggen, maar zou zijn gearresteerd vóór zijn vertrek naar Nederland, bleek niet te kunnen worden bevestigd.

Het openbaar ministerie is van mening dat in redelijkheid niet kan worden verwacht dat het thans een opsporingsonderzoek doet instellen of personen vervolgt naar aanleiding van beweringen en geruchten over malversaties in het strafrechtelijk onderzoek tegen B. Dit geldt temeer daar deze beweringen en geruchten voortkomen uit een onbekend rapport en geheime notities, waarvan het openbaar ministerie niet kan verifiëren wat de inhoud of herkomst is, hoe ze tot stand zijn gekomen en of ze in werkelijkheid wel bestaan. Daarbij komt dat het handelen van de officier van justitie al tijdens het strafproces tegen B. aan de orde was en door de rechter is beoordeeld.

Het openbaar ministerie wijst erop dat het aan de Turkse autoriteiten slechts om rechtshulp kan verzoeken als er feiten en omstandigheden zijn die een redelijk vermoeden van schuld aan enig strafbaar feit opleveren. Die feiten en omstandigheden zijn niet aannemelijk geworden.

Slot

Mijn conclusie is dat van enige grond voor de juistheid van de beschuldigingen tegen de in de aangifte vermelde Justitieambtenaren niet is gebleken.

Ik vertrouw dat ik u hiermee voldoende heb geïnformeerd.

De Minister van Justitie,

OPENBAAR MINISTERIE

Geen strafrechtelijk onderzoek na aangifte namens Baybasin

13 juli 2007 - Landelijk Parket

De aangifte die de advocaten Bakker Schut en Van der Plas namens de tot levenslang veroordeelde drugshandelaar H. Baybasin hebben gedaan tegen ambtenaren van het ministerie van Justitie en het Openbaar Ministerie bevat geen aanknopingspunten voor een strafrechtelijk onderzoek. Dat is de uitkomst van een oriënterend onderzoek door de Rijksoverheid en een analyse van de aangifte door het Landelijk Parket.

De belangrijkste beschuldiging in de aangifte van 2 april 2007 was dat de Nederlandse ambtenaren betrokken zouden zijn geweest bij een internationaal complot om Baybasin veroordeeld te krijgen. De aangifte was hoofdzakelijk gebaseerd op een mysterieus "Aanvullend Rapport", dat volgens de advocaten afkomstig was van de Turkse overheid.

Als bijlage bij de aangifte waren kopieën gevoegd van de kist van dit rapport en van de - gedeeltelijk onleesbaar gemaakte - eerste en laatste pagina ervan. Ook legden de advocaten fotokopieën over van twee door hen geheim genoemde notities.

De raadsleden van Baybasin hebben niet willen voldoen aan een verzoek van het Landelijk Parket om het volledige "Aanvullend Rapport" - waarover zij zeggen te beschikken - te overhandigen. Ook hebben de raadsleden geen duidelijkheid kunnen verstrekken over de authenticiteit van dat document. Onduidelijk is gebleven wie de opdrachtgever en de opsteller van het rapport zijn. Daarbij komt dat volgens de advocaten door verspreiding van namen die zijn genoemd in de overgelegde pagina's in Turkije mensen in gevaar zouden kunnen worden gebracht. Het is al met al onmogelijk om de echtheid van het bestaan, de inhoud en herkomst van het rapport aan te tonen.

Een analyse van het beschikbare materiaal wekt de indruk dat de opstellers niet behoren tot enige overheidsinstantie. Een vertaling van de overgelegde stukken door een beëdigd tolk-vertaler maakte zichtbaar dat teksten opmerkelijke fouten in de grammatica en gebruikte terminologie bevatten. Ook door de stijl van schrijven is twijfel gerazen over de echtheid van deze zogenaamde overheidsstukken.

Van het Openbaar Ministerie kan niet worden verwacht dat een opsporingsonderzoek wordt ingesteld naar beweringen en geruchten die voortkomen uit een volgens de advocaten geheim rapport en geheime notities waarvan niet valt aan te tonen of ze in werkelijkheid wel bestaan. De aangifte geeft geen aanleiding om een onderzoek te gelasten of om tot strafvervolgning over te gaan. De advocaten van Baybasin zijn in een uitgebreid schrijven op de hoogte gesteld van de beslissing van het OM.

Voor informatie: Wim de Bruin